

(ප්‍රවීණ නාට්‍යවේදී එස්. කාරුණාරත්න යන්ගේ කණිටු දියණිය නර්තන විශාරද උදුම්බරා සිංදීපති ශ්‍රී ලංකීය වේදිකා නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයට දශක හයක් පමණ (1960 2018 දක්වා) අසහාය සේවයක් කල තම ආදරණීය පියාණන් පිළිබඳ තබන මතක සටහන.....)

මීට මාස තුනකට පමණ පෙර ඔබ අප අතරින් කායිකව වෙන්ව ගියේ මාගේ මුළු ආත්මයටම ඔබ මට මනා දැවැන්ත ශක්තියක් මගේ ආදරණීය අප්පච්චි..... මේ සටහන මා තබන්නේ ඔබේ දියණිය ලෙස මට ඔබ පිළිබඳ යමක් ලියා තැන්පත් කර තබා ගැනීම උදෙසාය.

වසර 78 ක ජීවිත කාලය තුළ පැන සහ කොලය ඔබගේ ප්‍රධාන මෙවලම් වී තිබිණි. මට යමක් තේරෙන වයසේ සිට මා දුටු ඔබ, රැකියාවට අමතරව ගෙදර විවේකීව සිටින කාලය වෙන්කලේ ලිවීමට හා රූපවාහිනිය නැරඹීමටය. ඒ ක්‍රියාවලිය මේ 2018 ජුනි මස 29 වන දින ඔබ මිය යනතුරුම ඔස්ට්‍රේලියාවේ මෙල්බර්න් නුවර මාගේ නිවස තුළත් මම නිරතුරුවම දුටිමි. එතුමා කැමතිම පානය තොලගාමින් රූපවාහිනිය තුළ විකාශනය වන ගැඹුරක් ඇති වැඩසටහන් ඉතා උසස් ලෙස අගය කරමින්, අප්පච්චිගේ වචනයෙන් කියනවා නම් ඉතා "බාල" වර්ගයේ වැඩසටහන් දැඩි සේ විවේචනය කරමින් නැරඹීමේ පුරුද්දක් අප්පච්චි සතු විය.

වර්ෂ 1940 මාර්තු 26 වන දින එතුමා උපත ලබා ඇත්තේ පිටකෝට්ටේ දිය. අප්පච්චි සඳහන් කල පරිදි ඔහුගේ මව (මාගේ ආච්චි අම්මා) බෝපා කලපනගම මාගුරි නෝනාගේ ගොරෝසු, දැඩි විනය නීති සංග්‍රහයකට යටත්ව කුඩා කල ඔහුට ඇති දැඩි චීමට සිදුව ඇත. ඔහුගේ අධ්‍යාපනය, හැදියාව හා ආරක්ෂාව උදෙසා ඒ මහපොළවක් වන ආදරණීය අම්මා එක්තරා විනය ශික්ෂාවක් යටතේ බුද්ධිගප්පය, සකස්කඩ, නාමෝෂ්ඨ ශතකය, ගණ දෙව් හැල්ල, ලෝවැඩ සඟරාව හා සුභාෂිතය වැනි ග්‍රන්ථ ඔහු විසින් වහපොත් කලයුතු වූ අතර, ඔහුව මේවිචල් කිරීම සඳහා ඇය විසින් යොදා ගන්නා ලද්දේ රඹර් දර පොල්ල බව ඔහු නිරතුරුවම මා සමඟ පවසා තිබුණි. ඒ සමඟම නිරතුරුව ඔහු පැවසූ මා ඔහුගෙන් අසා දැන ගැනීමට කැමතිම වූ කියමන මෙසේ සටහන් කරමි.

"උසස් අධ්‍යාපනය ඉහලින්ම සමත්ව විශ්ව විද්‍යාලයට ගිය, ධර්මචාර්ය විභාගය

සමත්ව වැලකුණ බන්ධනාගාරයට පවා ධර්මය ඉගැන්වූ, ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුවේ වසර 30කට අධික කාලයක් මාණ්ලඩලික නිලධාරියෙකු වූ මේ සියල්ලටම වඩා අපගේ ශ්‍රී ලංකාවේ වේදිකා නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ වසර 58ක් පමණ සක්‍රීය දායකත්වයක් දුන්වූ නාට්‍යවේදියෙකු වූ ඒ "එස්. කරු" නම් වූ ඉතාම සංවේදී නිහඬ මිනිසා, මාගේ අම්මා විසින් නිර්මාණය කරන ලදී....."

ඔහුගේ පාසැල් අධ්‍යාපනය නුගේගොඩ ශාන්ත ජෝන් විදුහල, කොලොන්නාව මහා විදුහල, වැල්ලම්පිටිය ටෙරන්ස් විදුහල හා අවසානයේ අධ්‍යාපනය නිසි විධිමත් ලෙස සැකසුණේ කොටහේන කුමාර විදුහලේ දී බව ඔහු ඉතා ගෞරවයෙන් මතක් කර ඇත. එහිදී ජී.ඩී.එල්. පෙරේරා නම් වූ පුද්ගලයා මුණ ගැසුනු බවත්, ඔහු එවකට "සාමා" නම් නාට්‍ය නිපදවමින් සිටි බවත් එහි වේදිකා පරිපාලනයට එස්. කාරුණාරත්න නම් වූ ශිෂ්‍යයා සහභාගි වූ බවත් ඔහු පවසා ඇත. පාසැල් අවධියේ සිටම පද්‍ය රචනා, ගද්‍ය රචනා කෙටි කතා ලියමින් තරඟාවලීන් පළමු ස්ථාන ජයග්‍රහණය කර ඇති මාගේ ආදරණීය අප්පච්චි 1960 දශකයේ සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සංවිධානය කළ සිංහල නාට්‍ය උත්සවයට පිටපතක් ඉදිරිපත් කර ඇත. "බුහුමන් සොයා" නම් වූ එම ශෛලිගත නාට්‍ය 1962 වර්ෂයේ නාට්‍ය උත්සවයේ හොඳම නළුවා එස්. කාරුණාරත්න, හොඳම සංගීතය - ජයතිස්ස අලහකෝන් යන සම්මාන හිමිකර දෙමින් ඔහුට මේසා දීඝී ගමනකට මාවන සැකසීමට පුරෝගාමී විය. වර්ෂ 1962 ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදාය විශ්ව විද්‍යාලයට ප්‍රවිශ්ට වන මාගේ පියා වර්ෂ 1966 දී ශාස්ත්‍රපති, උපාධිය ලබා ගන්නා ලදී. එවකට විද්‍යාදාය විශ්වවිද්‍යාලධිපති ලෙස කටයුතු කර ඇත්තේ වල්පොල රාහුල හිමියන්ය. වර්ෂ 1964 ජුනි මස 01 වන දින ඔහුගේ ජීවිතයේ තවත් නැවුම් පිටුවක් පෙරලමින් ඔහුට ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකු සේවයේ වැඩ භාර ගැනීම සඳහා පත්වීම් ලිපිය ලැබී ඇත. එම ලිපිය, මහා බැංකු ප්‍රථම කාර්ය මණ්ඩල හැඳුනුම් පත, ඔහුගේ උපාධි සහතිකපත මේ සියල්ල අද ඔස්ට්‍රේලියාවේ මෙල්බර්න් නුවර මාගේ, නිවසේ සුරැකිව පවතී.

මාගේ ආදරණීය අප්පච්චිගේ ජීවිතයේ ඊළඟ මංසන්ධියට ඔහු පිවිසෙන්නේ 1968 මාර්තු මස 29 වන දින කුලතුංග මුදියන්සේලාගේ අනුලා පොඩි මැණිකේ නම් කාන්තාව සමඟ විවාහ දිවියට පිවිසීමෙනි.

මේ වන විට ඔහු 27 වන වියෙහි පසු විය. එතුමාට මේ ආදරණීය බිරිඳ හමුවන්නේ රජයේ සංගීත විද්‍යාලයේදීය. ඇය වර්ෂ 1966 රජයේ සංගීත විද්‍යාලයෙන් උතුරු ඉන්දීය සංගීතය ගායන අංශයෙන් උපාධි ධාරිණියකි. විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලබන අවධියේ සිටම වේදිකා නාට්‍ය කලාව හරහා ප්‍රසිද්ධ වේදිකාව දිග් විජය කර තිබූ මාගේ පියාණන් එවකට 'හේවුඩ්' එකට පැමිණෙන්නේ ඔහුගේ වේදිකා නාට්‍ය වලට නර්තනයට හා ගායනයට අවශ්‍ය ගැහැණු ළමයින් සොයා ගැනීම සඳහාය. එකවකට විද්‍යාදාය විශ්ව විද්‍යාලයේ පිරිමි ළමුන් හා ස්වාමීන් වහන්සේලා පමණක් අධ්‍යාපනය ලැබීම එතුමාට නිරතුරුව 'හේවුඩ්' එකට

යාමට සාධාරණ හේතුවක් විය. ගැහැණු ළමුන් නොමැතිව ගතකල කටෝර විශ්ව විද්‍යාල ජීවිතය ගැන රසබර කථා මා අප්පච්චිගෙන් අසා ඇත. ඒ හිස් බව තම කලා මාධ්‍ය තුළින් එළි දැක්වීමට එතුමා විශ්ව විද්‍යාලයේ දී 'ගැහැණු නැති මිනිසුන්' නමින් නාට්‍යයක් ද නිෂ්පාදනය කර ඇත. ඒ ගමන් මගෙහි 'අනුලා' - මගේ සද්දරණීය අම්මා, එතුමාගේ නාට්‍යවල භීත ගායනා සඳහා සහභාගි වූවත්, අවසානයේ එතුමාගේ "වෙට්ටිපිත්තල" නම් නාට්‍යයේ 'ප්‍රධාන නිලී' වර්තය රඟපෑමට ඇයට සිදු වීම අහම්බයකි. මෙම නාට්‍යය ඔවුන් දෙපලගේ ජීවිත කාලය පුරාවටම එක්ව ප්‍රධාන භූමිකාව රඟපාන රඟමඩලක් තැනීමට ශක්තිමත් වූ බව දෙදෙනාගෙන්ම රසවත් අතීත කතා සමඟින් මා අසා ඇත. "කුරුණෑගල දිස්තික්කයේ මාවතගම පදිංචිව සිටි කුලතුංග මුදියන්සේලාගේ පුංචි බණ්ඩා කුලතුංග රටේ මහත්තයා ඇගේ අප්පච්චිය. මා පිය බිරිඳ අනුලා ඒ රටේ මහත්තයාගේ මහත්තයාගේ දෙටු දියණිය විය. සාම්ප්‍රදායික උඩරැටියෙකු වූ අප්පච්චි නියම රඳුලයෙකු විය. සමාජවාදී අදහස්

ඇති රඳුලයෙකු විය. අපගේ විවාහයට පෙර සිදු වූ දහසකුත් එකක් රසවත් සිද්ධිගතයන් කීපයක් මාගේ මතකයට එයි..." මේ මාගේ පියාණන්, මාගේ ආදරණීය අම්මා 2016 ඔක්තෝබර් මස 06 වන දින අප අතරින් වෙන් වූ පසු ලියන ලද ලිපියකින් උපුටා ගත් කොටසකි. ඒ ලිපියේ තවත් තැනක මෙසේ සඳහන් වෙයි. "මගේ අම්මා අද අප අතර නැත. එකම ඇගේ ආත්මය විසින් මගේ ගත සිත රකින්නීය. මාගේ ප්‍රාණයට ධෛර්යයක්, බලයක්, ශක්තියක් ලැබී ඇත්තේ ඒ අසම සම අදිසි බල මහිමය නිසාමය. වසර 50කට ආසන්න කාලයක් මා සමඟ විවාහ දිවිය ගතකල අනුලා මා පිය බිරිඳ ඒ මගේ අම්මාමය. මහපොළවක් සේ මාව දැරූ එකම කාන්තාව ඇයම විය." තම සිතට එකදේ කොලයට ගෙන ඒමේ පුරුද්ද මගේ අප්පච්චි සතු වූ නිසා මෙවන් ලිඛිත සටහන් මාගේ නිවසේ ඔහුගේ කාමරය තුළ විශාල ප්‍රමාණයෙන් මට දැකිය හැකිය. මෙවන් පියකුගේ දියණියක් වීමට මා කෙතරම් පිං කර ඇත්දැයි යන වග මගේ ජීවිත කාලය පුරා මට දැනුණ වාර අනන්තය. ඒවාගේම විය මා එතුමාට ප්‍රකාශ කල වාරද අනන්තය.

අප්පච්චි විසින් 1962 'බුහුමන් සොයා' නාට්‍යයට පසු 1964 'ගුත්තිල' නිෂ්පාදනය කරන ලදී. එම නාට්‍යයේ සුරංගනාවියකගේ වර්තයෙන් ප්‍රසිද්ධ වේදිකාවට මුලින්ම අවතීර්නය වන්නේ අද අපගේ 'සිංහල සිනමාවේ නිලී රූපින' යන විරුදාවලිය ලත් මාලනී ගොන්සේකා නම් ඒ අසහාය නිලියයි. සුදු ගවුමකින් සැරසී කොණ්ඩය දිගට ගොතා ඇගේ මව සමඟ ඇය නාට්‍ය පුහුණුවීම් වලට යාම සඳහා අප්පච්චිගේ සේවා ස්ථානය වූ මහා බැංකුවට පැමිණි අයුරු, ඉංග්‍රීසි විනුපට බලමින් ඒවායේ රංගන ක්‍රමවේද පිළිබඳ උපදෙස් ලබා ගත් අයුරු, මාගේ පියා වැනි ප්‍රවීණයන්ගෙන් දැනුම උකහා ගැනීමට ඇය තුළ වූ උනන්දුව, පොත් පත් පරිශීලනයෙන් දැනුම සොයා යාමට ඇය තුළ වූ පිපසාව, අද ලංකාවේ "නිලී රූපින" කිරුළ දැරීමට ඇයට ඉමහත් රුකුලක් වූ බව හා තවත් රසබර ඉතිහාසය කථා රාශියක් මා ඔහුගෙන් අසා ඇත.

1964 චරබදු පොහොට්ටු පිපිලා / 1964 හිරු අවරට ගියාදෝ (පර්වර්තන) මලවුන්ගෙන් / 1965 අකල් වැස්ස මාලනී නැන්ද ප්‍රධාන නිලී වර්ත රඟපාමින් හොඳම නිලියට හිමි සම්මාන ලබාගත් නාට්‍ය අතරට